

ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФСПЛОК УКРАЇНИ

ЗАЯВА ФПУ

Верховною Радою України прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи» (р. № 2835), яким передбачено, що порядок адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування визначається Податковим кодексом України та нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Цим же Законом Мінсоцполітики виключено з числа органів державного нагляду за здійсненням функції нагляду справляння та використання єдиного страхового внеску, тим самим підведена законодавча норма для включення єдиного страхового внеску до Податкового та Бюджетного кодексів України, нівелювання його правової та соціальної природи, який по суті є відкладеною частиною заробітної плати кожного працюючого на випадок виникнення страхової події, відволікання страхових внесків застрахованих осіб на вирішення проблем бюджету.

Профспілки неодноразово офіційно висловлювали своє категоричне заперечення проти передачі функцій адміністрування від Пенсійного фонду новоствореному Міндоходів та з приводу законодавчих ініціатив щодо включення єдиного страхового внеску до Податкового та Бюджетного кодексів України, подальшої його заміни єдиним соціальним податком як таким, що суперечать статті 46 Конституції України, принципам соціального страхування та ведення соціального діалогу. Логічно постає питання: **навіщо передавати функцію адміністрування єдиного страхового внеску іншому органу, якщо рівень збирання внесків Пенсійним фондом становить до 99,6% (найвищий результат серед фіскальних органів)? І ці кошти миттєво, без посередників, спрямовувалися на виплату пенсій та інших страхових виплат.**

Запропонована ідея не нова, експеримент з передачі функцій збору соціальних страхових внесків податковим органам проходив в Російській Федерації 9 років і привів систему обов'язкового соціального страхування у цій країні до повної розбалансованості і кризи. Ефективність збору страхових внесків до соціальних фондів зменшилася на 10- 15 процентних пунктів. Там влада піддалася на спекулятивні заклики підприємців не заважати розвитку виробництва та інвестиційного клімату і знижувати «тягар непосильних соціальних платежів». Однак замість вкладення коштів, що вивільнялися при зменшенні страхових внесків, в модернізацію виробництва і підвищення заробітної плати вони трансформувалися в доходи підприємців. Працівники заплатили за це зниженням рівня власних

соціальних гарантій практично за всіма напрямками соціального страхування. Повністю зникли страхування від безробіття, на санаторно-курортне лікування і оздоровлення працівників і членів їх сімей, були обмежені виплати з тимчасової непрацездатності, вагітності та пологах.

Проте цей негативний приклад не став застереженням для українських реформаторів. Міндоходів подало проекти Законів про внесення змін до Податкового кодексу України та Бюджетного кодексу України щодо сплати єдиного соціального внеску та зменшення навантаження на фонд оплати праці, якими передбачено включення єдиного страхового внеску у бюджетно-податкову систему та суттєве (майже у 2 рази) зниження розміру єдиного страхового внеску, що сплачується роботодавцем на користь кожного працівника, застрахованого в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування. При цьому ніхто не гарантує виведення з «тіні» 200 мільярдів гривень «конвертної» заробітної плати та легалізації робочих місць, на яких працює близько 5 мільйонів нелегальних працівників. А це визначальний резерв для додаткових надходжень у страхові фонди та державний бюджет для вирішення багатьох соціальних проблем.

Соціальна й економічна ефективність від передачі функцій адміністрування єдиного страхового внеску у фінансово-податкову систему, як показала практика, є уявною, такою, що не враховує специфічного характеру соціального страхування, забезпечення прав застрахованих осіб і особливостей функціонування всієї системи соціального захисту населення.

На переконання профспілок реалізація цієї ідеї призведе тільки до зростання дефіциту страхових коштів, загострення проблем забезпечення державних зобов'язань з виплати пенсій, інших страхових виплат, фінансування реабілітації й оздоровлення застрахованих осіб та членів їх сімей, чергового відстрочення впровадження системи державного медичного страхування, зростання соціальної напруженості в суспільстві. Всі ці явища будуть ускладнені збільшенням державних витрат на переобладнання системи, що потребуватиме ліквідації одних робочих місць і створення інших аналогічних, переділом сфер впливу відомств, новим капітальним будівництвом, закупівлею устаткування та іншими мільярдними витратам. За цей «благодатний» період роботодавці на повні груди зітхнуть, звільнившись від тягара соціальних платежів, а працівники можуть втратити свої соціальні права або на них перекладуть тягар сплати єдиного соціального внеску.

ФПУ закликає Уряд та Верховну Раду України до зважених рішень, недопущення звуження соціальних прав трудящих і наполягає на конструктивному обговоренні цих реформаторських пропозицій на засадах соціального діалогу.

23 липня 2013 року